

Deze schrijver heeft een "tic" met dissertaties. Dat begon in mijn pubertijd toen ik op zoek ging naar de dissertatie van onze dorpspredikant die mij gedoopt heeft. Zijn opvolger promoveerde ook al, dat werd dus exemplaar twee. In latere jaren werden ook de dissertaties toegevoegd van de docenten van mijn HBO-opleiding theologie, dissertaties van gastpredikanten die bij ons preekten. Ondertussen zijn het er tientallen geworden. En nu weer een nieuwe, van de Haagse kerkmusicus Arie Eikelboom. Ik leerde hem vorig jaar kennen bij een zangmiddag in de Grote Kerk van Maassluis, over de Psalmenoproer. Daar maakte hij met zijn grote kennis een verpletterende indruk op mij.

Arie Eikelboom is op donderdag 29 september 2007 gepromoveerd tot doctor in de godgeleerdheid en godsdienstwetenschappen aan de Rijksuniversiteit te Groningen. Van zijn proefschrift is een handelseditie verschenen onder de titel 'Jesu, meine Freude BWV 227 van Johann Sebastian Bach, een praedicatio sonora' (Boekencentrum, Zoetermeer 2007. 432 blz. € 34,90). ISBN: 97 8902 39 224 38 (paperback)

En wat lees ik tot mijn vreugde in het Nederlands Dagblad?

Harmonium

Komt u uit een luthers nest?

'O nee, beslist niet. Mijn wieg stond in de Rotterdamse wijk Oud-Mathenesse. Mijn ouders waren lid van de vrijgemaakt-gereformeerde kerk in Delfshaven. Toen ik op de lagere school zat, hadden we nog geen eigen kerk, en kerkten we in de Oude Kerk, de Pilgrims-fatherskerk. Ik denk dat daar mijn interesse in de kerkmuziek is begonnen. Dat werd verder gestimuleerd door het zingen thuis. Mijn moeder speelde zondagavond op het harmonium en we zongen dan allerlei liederen. Niet alleen psalmen, maar ook Johannes de Heer en andere liederen. Ik kreeg vanaf mijn achtste jaar orgellessen en heb op mijn 13^e m'n eerste kerkdienst gespeeld. Ik werd toen vervanger van Wim Roos, die organist was in de kerk van Delfshaven.'

Beginnen met een harmonium kán dus leiden tot een doctorstitel. Natuurlijk, het spelen op een harmonium is niet voldoende. Maar laten we wel zijn, het is en was een welluidend begin. Waarmee - naar mijn bescheiden mening - de negatieve klanken rondom het fenomeen "zingen bij het harmonium" hier grondig onderuit gehaald worden. Het kán dus óók de start zijn van een bloeiende muzikale carrière. Start dus vandaag nog úw 'praedicatio harmonia' met úw welluidende klanken.